

Sygn. akt IV U 80/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopczyńska

Protokolant : Agnieszka Ząbkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09 kwietnia 2019 roku w Ś.

sprawy z odwołania **R. L.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

w sprawie (...). (...) z dnia 26.11.2016 roku

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

odwołanie oddała.

UZASADNIENIE

Powód R. L. wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 26 listopada 2016 roku uchylającego zaskarżone orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w D. z dnia 12 lipca 2016 roku w części, w zakresie przyczyny niepełnosprawności oraz odpowiedniego zatrudnienia i ustalającego wyłącznie lekki stopień niepełnosprawności powoda. Powód wskazał, że jest osobą schorowaną, mieszka sam, nie jest w stanie podjąć żadnej pracy.

Strona pozwana Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. wniosła o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu pisma stwierdziła, że werdykt organu I instancji w części dotyczącej stopnia niepełnosprawności Pana R. L. jest zgodny z obowiązującymi w tej materii przepisami prawa, wobec czego podtrzymał dotychczasowe rozstrzygnięcie odnoszące się do lekkiego stopnia niepełnosprawności, jednakże zdaniem organu II instancji zaskarżone orzeczenie wymagało zmiany symbolu przyczyny niepełnosprawności oraz wskazania numer 1. Jednakże stopień naruszenia sprawności organizmu Pana R. L. w świetle obowiązujących przepisów nie daje podstaw do zaliczenia strony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Orzeczeniem z dnia 12 lipca 2016 roku (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w D. postanowił zaliczyć powoda do stopnia niepełnosprawności lekkiego, ustalając symbol niepełnosprawności 02-P 06-E. Orzeczenie wydano do dnia 31 lipca 2019 r. Zespół ustalił, że niepełnosprawność istnieje od 43-go roku życia a ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 14 stycznia 2015 r. Nadto w orzeczeniu wskazano w zakresie zatrudnienia, iż powód może podejmować się wyłącznie pracy lekkiej, oraz że wymaga szkolenia, w tym specjalistycznego.

W dniu 26 listopada 2017 roku, na skutek odwołania powoda, Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. uchylił zaskarżone orzeczenie w części dotyczącej ustaleń zawartych w punktach II. Symbol przyczyny niepełnosprawności – 02-P 06-E oraz 1) odpowiedniego zatrudnienia – praca lekka o orzekł ustalając symbol przyczyny niepełnosprawności – 02-P 06-E 10-N oraz odpowiednie zatrudnienie – praca lekka, bezpieczna, spokojna. W uzasadnieniu orzeczenia wskazano jednak, że organ I instancji właściwie ustalił lekki stopień niepełnosprawności powoda.

Dowody:

- akta (...) (w załączeniu)

Powód R. L. cierpi z powodu padaczki pourazowej, zespołu zależności alkoholowej w fazie deklarowanej abstynencji oraz organicznych zaburzeń osobowości i zachowania. Powód ze względu rodzaj i stopień w/w zaburzeń może zostać zaliczony do lekkiego stopnia niepełnosprawności (symbol przyczyny 06-E, 02-P, 10-N), jednakże stopień ten ma charakter okresowy, tj. do dnia 31 lipca 2019 r. Orzeczony stopień datuje się od 14 stycznia 2015 t. a niepełnosprawność datuje się od 43-go roku życia. Powód wymaga pracy lekkiej, spokojnej, bezpiecznej, specjalistycznego szkolenia, zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze i pomoce techniczne wg wskazań medycznych.

Dowody:

- opinia biegłego sądowego z zakresu psychiatrii z dnia 6 września 2017 roku – k. 49-54;

- opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii z dnia 13 stycznia 2018 roku – k. 69-74;

- opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii z dnia 4 lutego 2019 roku – k. 105-108.

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 511 - j.t.) ustala się trzy stopnie niepełnosprawności, które stosuje się do realizacji celów określonych ustawą: znaczny, umiarkowany, lekki.

Art. 4 ust. 1, 2 i 3 cytowanej Ustawy stanowi, że do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji; do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych; do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

informacje o jednostce Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie, orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania i Niepełnosprawności w Województwie (...) było prawidłowe, a odwołanie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie. Powołani w przedmiotowej sprawie biegli sądowi z zakresu psychiatrii (lek. med. M. Ż.) oraz z zakresu neurologii (lek. med. A. S., lek. med. E. T.) zgodnie orzekli, że ustalone przez biegłych schorzenia na które cierpi powód uzasadniają ustalenie wyłącznie lekkiego stopnia niepełnosprawności – symbol 02-P 0-E 10-N.

Zdaniem Sądu brak jest jednak podstaw do negowania powyższych opinii biegłych sądowych, tym bardziej, że wydane opinie zawierają pełne i jasne uzasadnienia. Biegły sądowy obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego sporządzonej przez biegłego opinii nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia powoda. Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 roku, sygn. akt II CK 572/04). Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Wobec braku podstaw do zmiany orzeczenia Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalił, o czym orzeczono w sentencji wyroku.